

JAAG MOEDERS NIET DE ARBEIDSMARKT OP

Dimitri van Tienhoven

Het demissionaire kabinet heeft besloten tot bezuiniging op de toeslagen die werkende ouders ontvangen om hun kinderen naar de kinderopvang te brengen. Hopelijk is dit de eerste stap in een algehele herziening van overheidssubsidies voor kinderopvang. De rolverdeling binnen een gezin hoort niet thuis in de politiek maar aan de keukentafel van Henk en Ingrid.

Sinds de tweede feministische golf wordt er door diverse politieke partijen geijverd voor gratis of gesubsidieerde kinderopvang. De traditionele rolverdeling zou een belemmering zou vormen voor de emancipatie van vrouwen. Aanvankelijk een links programmapunt is het inmiddels voor bijna alle politieke partijen een speerpunt om meer moeders aan het werk te krijgen.

Dit lijkt geëmancipeerd maar is het niet. Immers, juist keuzevrijheid is een heel belangrijke overweging bij emancipatievraagstukken. Van de stimulansen om te gaan werken gaat een signaal uit dat een moeder die thuis blijft om voor haar jonge kinderen te zorgen wel een heel ongeëmancipeerd vrouw moet zijn. De stelling dat alle vrouwen aan de slag zouden moeten getuigt echter niet van emancipatie maar van doorgeslagen gelijkheidsdenken en betutteling. Moeders kunnen immers prima zelf beslissen hoe ze de balans tussen werk en privé willen vinden.

Ouders kiezen niet voor niets voor een rolverdeling waarbij één ouder thuis blijft terwijl de andere de kost verdient. Een veel gehoorde reden is de overtuiging dat een liefdevolle en persoonlijke opvoeding beter is dan een professionele en uitbestede. Juist in een verharde samenleving hoort het gezin als hoeksteen zo niet gestimuleerd, dan in ieder geval niet ontmoedigd te worden. De moeders die thuis blijven om zorg te dragen voor het jonge gezin, leveren op eigen wijze hun bijdrage aan de toekomst van ons land en verdienen daarvoor ons respect.

Als argument voor het overheidsbeleid wordt behalve de ideologische ook de economische argumentatie gebruikt. Meer moeders aan het werk krijgen zou goed zijn voor de schatkist. Dit valt te bezien. Lagere inkomens dragen ten gevolge van het progressieve belastingstelsel relatief weinig belasting af. De subsidie voor kinderopvang is des te hoger. Per saldo valt waar het de lagere inkomens betreft de winst voor de overheid in de vorm van extra belastinginkomsten dus vies tegen.

Overigens, voor de hogere inkomens is subsidie überhaupt overbodig: wie door een werkgever waardevol wordt geacht, zal (volledige of gedeeltelijke) vergoeding voor kinderopvang gemakkelijk kunnen bedingen als secundaire arbeidsvoorwaarde. In vele landen waar geen omvangrijke regelingen voor overheidssubsidie zijn, is dit voor ouders een veel aangeboden secundaire arbeidsvoorwaarde. In de Verenigde Staten is het al heel gebruikelijk dat grote bedrijven crèches op het werk inrichten.

Het huidige beleid voor kinderopvang heeft zeer nadelige gevolgen. Moeders worden krachtig gestimuleerd toch vooral maar aan het werk te gaan, waarbij het signaal wordt afgegeven dat thuis blijven om voor het gezin te zorgen *not done* is. Economisch is het beleid voor de overheid minder gunstig dan vaak wordt voorgespiegeld. Laten we stoppen met die subsidieregelingen en de rolverdeling terugbrengen van het Binnenhof naar de gezinnen – en uiteraard kan aan de keukentafel dan ook afgesproken worden dat Ingrid voor het geld zorgt terwijl Henk thuisblijfvader is.